

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

אש מתלקחת

לקפת השכונה? שלל את רב הכסף, הרחיק תורמים קבועים, בקצור הפסיד לקפה הון רב. "שמעתי משהו" מוסיף ירחמיאל, "הקפה כמעט ולא תומכת בנזקקים. אבא שלו באמת סתם מתערב והורס. ומקלקל. ומפסיד לעניים. ללא רחמים. וכלם במשפחה הזו מתערבים תמיד. גם גרשון עצמו משתלט בחברה על חלקת הממתקים והכרטיסים..." ואחריו מסכם מנשה: "שיעזו להתקרב אלינו, נראה לו את הכוון..."

גרשון מנדה מכל ילדי השכונה. עינים עוקבות אחריו, פיות מרכלים, דבורים מתלחששים. השנאה בוקעת, האש בוערת, כלם מצביעים בסתר ובגלוי - הם אשמים! על כלם להתרחק מהם שבועים פרסה בלי להחליף עמם מלה אחת. שיתבישו! שיסתלקו.

הפרשיה מתלקחת. והמשפחה כמעט בורחת.

רב בית הכנסת כנס את כל ילדי השכונה, והסביר להם שלב שלב איך נוצרה טעות 'קטנה' אצל ילד קטן שראה משהו וחשב שהבין, ומאז הלשון הרע שדבר ורכל בין כלם היא זו שהציתה להבת שקר ושנאת חנם. אליהו הזיל דמעות מבושה וחרטה. הוא שב בתשובה על פזיונותו ודבוריו הרעים. כאב אחז את כל הילדים, על בשרם למדו את השפעתה הרעה של 'המדברים' לשון הרע. כפי שלמדנו במעשה - המדברים לשון הרע גרמו הרס, הרג וחרבן.

בסיום המעשה למדנו. זמנו של הזקן הגיע לפטר מן העולם. הוא קורא לבניו ואומר להם: "אני משאיר לכם זה הספר. בספר כתובים כל שמות השדים, ואתם רואים שיש לי כח להשתמש עם הספר בקדשה. אף אני משתמש בספר כלל. מדוע? משום שיש לי אמונה בהשם יתברך."

"אני מבקש מכם בני היקרים, גם אתם אל תשתמשו בו, רק יהיה לכם אמונה בהשם יתברך". ונפטר החכם.

בניו לא השתמשו בו, עד שזה הגיע לנכד. בנות גדולות היו לו ולא היה לו לפרנסם ולהשיאם. הגיעו אליו 'המדברים' והחלו לנסות לפתותו להשתמש בספר. אף הוא לא ידע שהם השדים מפתים אותו לכוף וחשב שלבו מיעצו להשתמש בספר.

בהמשך למדנו על משפחות המדברים שעשו המשפחה עלילה אצל המלך על המדברים, והרג המלך את המדברים. וחרה להמדברים הנשארים, והלכו ועשו מרידה בין כל המדברים, ונעשו מלחמות בין כל המלכים ועי"ז נעשה רעידת אדמה ונשקה האילן ולא נשאר מהם כלום. ונעשו כלא היו.

לאחר אבות ובנים קרה אליהו למספר חברים והודיע בנחרצות: "מהיום גרשון לא משתתף אתנו במשחקים! אני מציע לכם להתרחק ממנו. אל תתקרבו אליו. הוא בא ממשפחה של אנשים רעים. היודעים אתם מה גרם אביו

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה ג' - מחיגר (6)

ונסע לאביו זקנו על קברו, ושאל אותו:
באשר שהנחת צואה שלא להשתמש עם
הספר, רק שיהיה לנו אמונה בהשם יתברך,
ועתה הלב מפתה אותי להשתמש בו.
ענה אותו (הזקן הנפטר הנ"ל): אף-על-פי
שיש לך כח להשתמש בו בקדשה, מוטב
שיהיה לך אמונה בהשם יתברך ואל תשתמש
בו, והשם יתברך יעזר לך. ועשה כן.

ויהי היום והיה המלך חולה באותה
מדינה שיושב בה הנכד של הזקן הנ"ל
ועסק בדאקטורים ולא היו יכולים
לעשות רפואה. מחמת גדל החמימות
שהיה שם באותה המדינה לא היו מועילים
הרפואות, וגזר המלך שישאל יתפללו
בעדו. אמר המלך שלנו: באשר שזה הנכד
הנ"ל יש לו כח להשתמש עם הספר
בקדשה ואינו משתמש בו, על פן נעשה
לטובתו,

וצוה עלי להיות שם ענן כדי שיהיה
להמלך רפואה מהרפואות שלקח כבר
ומהרפואות שיקח עוד. והנכד הנ"ל לא

אחר-כך, כשהגיע זמנו של הזקן לפטר מן
העולם, קרא לבניו וצוה להם ואמר להם:
אני מניח לכם זה הספר: והלא אתם
רואים שיש לי כח להשתמש עם זה
הספר בקדשה, ואף-על-פי-כן איני
משתמש בו. רק יש לי אמונה בהשם
יתברך. גם אתם אל תשתמשו בו. אפלו
אם ימצא אחד מכם שיוכל להשתמש בו
בקדשה, אף-על-פי-כן אל ישתמש בו, רק
יהיה לו אמונה בהשם יתברך. ונפטר
החכם,

והלך הספר בירשה ובא לבן בנו, והיה לו
כח להשתמש בו בקדשה, רק שהיה לו
אמונה בהשם יתברך, ולא היה משתמש בו,
כאשר צוה הזקן.

והמדברים שיש ביניהם היו מפתים את נכד
הזקן הנ"ל: באשר שיש לך בנות גדולות
ואין לך לפרנסם ולהשיאם, על פן
השתמש בזה הספר. והוא לא היה יודע
שהם מפתים אותו, וסבר שלבו מיעצו
לזה.

יָדַע כָּלֹל מֵזֶה, וּמַחֲמַת זֶה אֲנִי הָיִיתִי בְּכָאן
עָנָן (כָּל זֶה הָיָה מְסַפֵּר הָעָנָן לְהַשְׁלִיחַ).

וְזֶה הֵבֵן הַנַּ"ל (הֵינּוּ זֶה שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ כַּח בְּרִגְלָיו
בַּתְּחִלָּה) הָיָה הוֹלֵךְ אַחֲרֵיהֶם וְשׁוֹמֵעַ.
וְהֵבִיאוּ אוֹתוֹ לַמֶּלֶךְ, וְצִוָּה הַמֶּלֶךְ שִׁיקָחוּ
הַכֹּחַ וַיַּחֲזִירוּ לְהַמֶּלֶךְ הַנַּ"ל, וַהֲחֲזִירוּ לוֹ
הַכֹּחַ, וְאָז חָזַר הֵבֵן שֶׁל הַשִּׁדִּים הַנַּ"ל, כַּנַּ"ל,
וּבֹא מִיֶּסֶר מְאֹד בְּלֹא כֹחַ, כִּי עָנּוּ אוֹתוֹ מְאֹד
שֵׁם, וַחֲרָה לוֹ מְאֹד עַל הַמְכַשֵּׁף שֶׁעָנָה
אוֹתוֹ כָּל־כָּף, וְצִוָּה לְבָנָיו וּמִשְׁפָּחָתוֹ שִׁיהִיו
אוֹרְבִים תָּמִיד עַל הַמְכַשֵּׁף הַנַּ"ל,

וַיֵּשׁ בֵּינֵיהֶם מִדְּבָרִים, וַהֲלָכוּ וַהֲגִידוּ
לְהַמְכַשֵּׁף שִׁישְׁמֹר עֲצָמוֹ, כִּי הֵם אוֹרְבִים
עָלָיו, וְעָשָׂה הַמְכַשֵּׁף תַּחֲבוּלוֹת, וְקָרָא עוֹד
מְכַשְׁפִּים שִׁיּוֹדְעִים מִשְׁפָּחוֹת כְּדִי לְשְׁמֹר
מֵהֶם, וַחֲרָה מְאֹד לְהֵבֵן הַנַּ"ל וּלְמִשְׁפָּחָתוֹ
עַל הַמְדַּבְּרִים עַל שֶׁגָּלוּ סוּדוֹ לְהַמְכַשֵּׁף.

פַּעַם אַחַת נִזְדַּמְּן שֶׁהָלָכוּ יַחַד מִמִּשְׁפָּחָה שֶׁל
הֵבֵן הַנַּ"ל וּמֵהַמְדַּבְּרִים עַל הַמְשֻׁמָּר אֲצֵל
הַמֶּלֶךְ, וַהֲלָכוּ בְּנֵי הַמִּשְׁפָּחָה הַנַּ"ל וְעָשׂוּ
עֲלִילָה עַל הַמְדַּבְּרִים, וַהֲרִג הַמֶּלֶךְ אֶת
הַמְדַּבְּרִים, וַחֲרָה לְהַמְדַּבְּרִים הַנִּשְׁאָרִים,
וַהֲלָכוּ וְעָשׂוּ מְרִידָה בֵּין כָּל הַמְּלָכִים, וַהֲיָה
בֵּין הַשִּׁדִּים רָעַב וַחֲלָשׁוֹת וַחֲרָב וְדָבָר,

וְנַעֲשֶׂה מְלַחְמוֹת בֵּין כָּל הַמְּלָכִים, וְעַל־יְדֵי
זֶה נַעֲשֶׂה רְעִידַת הָאָרֶץ וְנִפְלָה הָאָרֶץ כָּלָה
וְנִשְׁקָה הָאֵילָן כָּלוֹ, וְלֹא נִשְׁאָר מֵהֶם כָּלָל,
וְנַעֲשֶׂה כָּלָא הָיוּ. אָמֵן.

סוּד מַעֲשֶׂה זֶה מְרָמֵז בְּקַפִּיטָל א' שְׁבַת־הַלִּים: אֲשֶׁר־
הָאִישׁ וְכו', דֶּרֶךְ רְשָׁעִים דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְכו'. הֵינּוּ בַּחֲנִינָת
הַדְּרָכִים הַנַּ"ל שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם הָאֲבֵק שְׁמִפְזָרִים וְכו'. וַהֲיָה
כְּעֶץ שֶׁתּוֹל עַל פִּלְגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרִיו יִתֵּן בָּעֵתוֹ וְעֲלֵהוּ
וְכו'. וְכָל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יִצְלִיחַ. הֵינּוּ הָאֵילָן הַנַּ"ל. שֶׁכָּל
פָּרִיו וְעָלָיו הִכָּל כְּאֲשֶׁר לְכָל מְסַגֵּל מְאֹד כַּנַּ"ל.
דוּק וְתִשְׁכַּח עוֹד אֵיזָה רְמָזִים: אֲשֶׁר־יֵשׁ הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא
הָלַךְ כִּי בַּתְּחִלָּה לֹא הָיָה יָכוֹל לֵילֵךְ: לֹא עָמַד כִּי אַחֲר־
כֵּךְ לֹא הָיָה יָכוֹל לַעֲמֹד גַּם־כֵּן: וּבְמוֹשֵׁב לְצִידִים. הֵינּוּ
מוֹשֵׁב לְצִידִים הַנַּ"ל שֶׁעוֹשִׂין לִיצְנוּת וְכו' כַּנַּ"ל: כְּמוֹץ
אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ הַיָּנּוּ הָרוּחַ שֶׁנוֹשֵׂא הַפּוֹל הַנַּ"ל: וְכָל זֶה
הוּא רַק רְמָזִים בְּעֵלְמָא. שֶׁהָאִיר עֵינֵינוּ קֶצֶת. לְמַעַן נִבִּין
וְנִשְׁכִּיל קֶצֶת עַד הֵיכָן הַדְּבָרִים מַגִּיעִים. אֲבָל הַדְּבָרִים
סְתוּמִים עֲדִין בַּתְּכִלִּית הַהֶעָלָם: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הַמַּעֲשִׂיּוֹת
שֶׁסִּפֵּר גָּבְהוּ מְאֹד מְאֹד מִדַּעַת אָנוּשִׁי וְנַעֲלָמִים מַעֲיֵן כָּל
חַי וְכו'.

שאלות לחידודא

במח 38א:

מעשה ג' מהיגר (6)

- ד. איך נעשה רעידת הארץ שם?
- ☐ ע"י שנעשה מלחמות בין כל המלכים
 - ☐ ע"י המכשפים שעשו שם כישוף
 - ☐ מכיוון שהיסודות לא היו חזקים שם
- ה. מה נשאר בסוף מכל השדים?
- ☐ לא נשאר מהם כלל
 - ☐ נעשו כלא היו
 - ☐ שתי התשובות נכונות
- ו. באיזה קפיטל מרומז סוד מעשה זו?
- ☐ קפיטל פ"ד אשרי יושבי ביתך
 - ☐ קפיטל קי"ט אשרי תמימי דרך
 - ☐ קפיטל א' אשרי האיש
- ז. האם למדת את המעשה השבוע?
- ☐ רציתי
 - ☐ פעם
 - ☐ פעמים

- א. מה עשה הנכד של החכם כשפתו אותו להשתמש בספר של השדים?
- ☐ לא שם לבו להם
 - ☐ הוא שילח את כל המדברים
 - ☐ נסע לקבר של זקנו ושאל אותו מה לעשות
- ב. האם הנכד של אותו זקן השתמש בסוף עם הספר של השדים?
- ☐ השתמש בו
 - ☐ לא השתמש בו
 - ☐ השתמש בו לאחר זמן
- ג. למה לא היו מועילים הרפואות למלך שהיה גר במדינה שישב שם הנכד של אותו הזקן?
- ☐ מחמת שלא היו שם רופאים מומחים
 - ☐ מחמת גודל החמימות שהיה שם
 - ☐ מחמת גודל הקרירות שהיה שם

בעומק המעשה

היכן רואים במעשה זו שאפילו הגויים מכירים בגודל כח התפילה של ישראל? ובאיזה עוד מעשה רואים את זה גם ?

תשובות על המבחן של שבוע שעבר

איזה ענין שמוזכר במעשה זה, אמר רבינו שאצל העולם הוא דבר קטן ואצלי הוא דבר גדול? **אמונה** (שיחות הר"ן ל"ג).

דעם רבינ'ס
אעסיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: דעם רבינ'ס ליכט 72-3333-02 * לקבלת הגליון באימיל - m025345040@gmail.com